

forte Tid der er tilbage, vil gaae igjennem det andet Thing, naar den faaer en saadan Stikkelse, hvorom saavel Ministeriet som Thingets store Fleertal ere enige. Jeg vil derfor under de følgende Forhandlinger bede fastholdt, at Sagen nu stiller sig saaledes, at der ved de forskjellige Indrømmelser i det Hele taget er tilveiebragt Enighed imellem den ærede Cultusminister og Udvalgets Fleertal, og jeg tillader mig derfor ved denne Leilighed at udtale det Ønske, at Hensynet dertil maatte foranlede andre ærede Rigsdagsmænd, der have stillet Forslag til Loven, som kunde fremkalde Uovereensstemmelse og et mindre heldigt Udfald af Afstemningen, til at tage disse Forslag tilbage.

Efter at have yttret dette i al Almindelighed, skal jeg tillade mig at udtale mig om det Affnit, som for Diebliffet foreligger. Forslaget under Nr. 1, som er stillet af 15 ærede Medlemmer, skal jeg ikke yttre mig om; for mit eget Bedkommende kunde jeg ikke have Noget imod at stemme for en saadan Tilføining. Forslaget under Nr. 2 af den ærede Cultusminister gaaer ud paa en anden Affattelse af § 1 end den, som blev vedtagen ved 2den Behandling. Den ærede Minister foreslaaer, at det, som den sidste Deel af den vedtagne § 1 gaaer ud paa at bestemme, kun skal vedtages eller udføres med Samtykke af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Jeg har dertil tilladt mig at stille et Underændringsforslag, som gaaer ud paa at indskyde i Ministerens Forslag en Bestemmelse om, at en af de Maader, hvorpaa der efter Ministerens Forslag skal drages Omsorg for, at Underviisningen ikke lider ved et for stort Borneantal, kan være den, som blev vedtagen ved 2den Behandling, nemlig, at der indrettes Underviisning for Børn under 9 Aar ved Andre end Seminarister eller theologiske Candidater. Jeg kan oplyse, at den ærede Minister har tiltraadt dette Underændringsforslag, saa at der altsaa ogsaa herom er Enighed tilstede. Hvad dernæst angaaer Cultusministerens Forslag under Nr. 3, da gaaer det jo kun ud paa en forandret Redaction af den § 3, som blev vedtagen ved 2den Behandling. Meningen af den ved 2den Behandling vedtagne § 3 er den samme, og det foreliggende Forslag gaaer kun ud paa at

udtrykke den samme Tanke med andre Ord; altsaa kan Udvalget ikke have Noget derimod at bemærke. Forslaget under Nr. 4 til § 5 skal jeg heller ikke yttre mig videre om.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg kan i Gæt og Alt slutte mig til hvad der er yttret af den ærede Ordfører med Hensyn til Sagens Stilling efter den sidste Forhandling her i Thinget. Det kunde vel synes, naar man betragter den hele store Række af Ændrings- og Underændringsforslag, der ere fremkomne, som om der var en endog overordentlig stor Forskjellighed tilstede i Meninger og Udsigt til en Mængde betydelige Forandringer i Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget ved 2den Behandling. Det vil imidlertid ved en nærmere Betragtning af disse Forslag sees, at de samle sig om enkelte Hovedpunkter, og, forsaavidt de ikke ere rene Redactionsforandringer, ere en ligefrem Følge af den forskjellige Opfattelse af disse Hovedpunkter, der er fremtraadt. Det har været et meget levende Ønske hos mig, at der maatte kunne tilveiebringes en Overenskomst mellem de forskjellige Anskuelser. Dette Ønske er imidlertid ikke alene fremkaldt af det Hensyn, som den ærede Ordfører fremhævede, nemlig at Tiden er saa kort, at der ikke vil være nogen Sandsynlighed for, at Loven vilde kunne komme ud, dersom en stærk Meningsforskjel skulde vedblive at være tilstede om visse Hovedpunkter i Loven, da i saa Fald en Kamp herom med Sikkerhed kunde forventes ogsaa i det andet Thing, hvor Resultatet desuden let kunde blive et andet; men der er ogsaa et andet Hensyn, der, saa forekommer det mig, maa gjøre det i høi Grad ønskeligt, at Enighed i det Væsentlige tilveiebringes. Jeg troer nemlig, at det med Føie kan siges om Lovforslaget, at det i det Hele taget er udgaaet fra Ønsket om at imødekomme, hvad der her i Thinget gjentagende er fremtraadt som en almindelig og længe sølt Trang. En Forbedring i Skolelærernes økonomiske Stilling er saaledes atter og atter bleven fremhævet som en saadan Trang og ikke mindre: at der maatte gives Communerne en større Indflydelse paa Skolevæsenet. Det vil ikke kunne nægtes, troer